

לילך גפני ז"ל

נולדה: ד' סיוון תשל"א 28/5/1971
נפטרה: ג' שבט תשנ"ג 25/1/1993

לילך, בת לפאני וברוך (בוקי), אחות לתמר ואורן נולדה בברור חיל. בילדותה הייתה ילדה יפה, חכמה, מצחיקה ומאוד חברתית. בגן הילדים ציירה ומאד אהבה עבודות יד, גם אירגנה הצגות ומשחקים. למדה בבית הספר שער הנגב ואובחנה כמחוננת, אבל העדיפה ללמוד בכיתה רגילה כמו כולם, סירבה להיות "מייוחדת"! השתתפה בחוגים למכשירים והתעמלות אומנותית. נגנה בחלילית, א.הבה להופיע בהצגות ובמיוחד בריקודים. למדה בלט בהתבגרותה למדה ריקודי עם וג'ז.

הייתה תלמידה טובה ומאוד רצינית, אהבה לשון, ספרות, היסטוריה, טבע וכו' וכו'.

בגיל 16 נבחרה ע"י משרד החוץ להיות נציגת נוער ישראלי במסע הסברה בברזיל.

בתקופת האינתיפדה. למדה פורטוגזית בכוחות עצמה

במשך חודש ימים) וייצגה את ישראל בכבוד (!). בהרצאות בבתי ספר יהודיים ולא יהודיים, בטלויזיה, בתנועות נוער ובערים.

במסגרת חילופי נוער, לפני סיום בית הספר, נסעה לגרמניה עם כיתתה וגם שם היתה כוכבת, שרה שירים בעברית וקבלו אותה בתשואות, במסיבת סיום בסוף התוכנית. בצבא עברה קורס מאבחנות פסיכוטכניות. אחרי הצבא חזרה לעבוד בקיבוץ, עבדה בחינוך, מאוד אהבה ילדים. במקביל למדה יוגה, גרפולוגיה וגרפיקה ממוחשבת. תמיד למדה משהו, היתה צמאה לדעת הכל. הכל עניין אותה. מאוד אהובה, כולם חיבבו אותה ותמיד התייעצו איתה בכל הנושאים. כתבה שירים וחלמה להיות מפורסמת.

לילך היתה הבת הצעירה במשפחה אהבנו אותה אהבה גדולה! ענקית! הייתה מאוד קשורה להורים, לאחים ולכל הקרובים. הקרינה אור בבית, שמחה גדולה, תמיד עליזה ומחייכת. בחורה עדינה ומתוקה, מלאת חיים. אהבה לעזור לחלשים. חלמה שנגיע לשלום באזור ובכל העולם. יפה, חכמה, מצחיקה ומאוד חברותית....

הלכה מאיתנו טרם מלאו לה 22 שנים.

למה?